



بررسی وضعیت نیترات در خاک، آب و گیاه اراضی سبزیکاری منطقه برآآن اصفهان

حمید رضا رحمانی

کارشناس ارشد خاک‌شناسی، استادیار بخش تحقیقات خاک و آب، مرکز تحقیقات کشاورزی و منابع طبیعی اصفهان

Investigation of Nitrate pollution in the Soil, Water and Plants in Some Agricultural Fields in Baraan (Esfahan)

Hamid Reza Rahmani, M. Sc.

Soil and Water Division, Esfahan Agricultural and
Natural Resources Research Center

Abstract

There is concern about the harmful effect on human and animal health of excessive nitrate concentrations in edible plants. Numerous studies have been made throughout the world on nitrate accumulation, especially in vegetable plants. Therefore, studies are necessary to assess the local nitrate content of vegetable crops in major production areas. The soil, water and vegetable nitrate level were studied in Northern Baraan (20 Km East of Esfahan in the old alluvial plain of the Zayandeh-roud River in Central Iran) for two years. The vegetables selected consisted of: leafy and stem vegetables including leek, dill, fenugreek (*Trigonell*), spinach, mint, sparsely and chinese parsley; root vegetables including onion, potato and tomato; and fruit vegetables including the commonly grown of cantaloupe melons and cucumber. For each plant, three fields with similar cultural management were selected. In each field, at the beginning and end of the growing season, the top 0-30 cm of soil and irrigation well-water were sampled in three replicates. Also, edible plant parts were sampled in three replicates, in the morning and afternoon. Soil nitrate concentrations in most of the vegetable fields were higher than permissible levels, showing excessive nitrogen fertilizer application. The results showed that nitrate concentration over 75% and 79% of the soil study area was higher than the permissible level of 20 mg/kg in the first and second years, respectively. The nitrate concentration of most of the irrigation well-water was higher than the permissible range of 10 mg/l, which is the threshold limit for direct human and animal consumption and for land irrigation. The highest nitrate content in stem and leafy vegetables was found in sparsely (mean of 2121 mg/kg), and onion (mean of 238 mg/kg). The lowest nitrate concentration in leafy vegetables was found in spinach (mean of 20.8 mg/kg) and cucumber (mean of 89 mg/kg). The ranges of nitrate concentration in stem and leafy vegetables were 4 to 6,297 mg/kg and in root vegetables were 17.3 to 872.4 mg/kg fresh weight. The nitrate content of all stem and leafy vegetables except spinach, bulb and of fruit vegetables, except cucumber, were higher than permissible limits. In leafy, bulbous and fruit vegetables nitrate concentrations were higher than the permissible concentration level of 67-mg/kg fresh weight. The effect of the time of plant sampling in the morning and afternoon on nitrate content was significant. Timing of sampling shows that the nitrate level in stem and leafy vegetables were significantly lower in the afternoon than in the morning and nitrate content decreased during the day.

Keywords : nitrate, permissible level, threshold level, pollution

چکیده

به دلیل اثرات زیانبار نیترات اضافی در گیاهان خوراکی، در سال‌های اخیر مطالعات زیادی در زمینه تجمع نیترات در محصولات زراعی بویژه سبزی‌ها انجام شده است. با توجه به ضرورت موضوع، تحقیق حاضر برای بررسی وضعیت نیترات خاک، آب و گیاه اراضی کشاورزی سبزیکاری منطقه برآآن شمالی به مدت ۲ سال انجام شد. سبزی‌های مورد بررسی شامل سبزی‌های برگ‌گی شوید، جعفری، نعناع، تره گشنیز، برگ چغندر، شنبلیله و اسفناج و سبزی‌های غده‌ای سیب زمینی، گوجه فرنگی، بادمجان، پیاز، طالبی و خیار بوته‌ای بودند. برای هر سبزی ۳ مزرعه که دارای مدیریت زراعی تقریباً یکسان بودند انتخاب و نمونه‌گیری از اندام خوراکی سبزی در هر مزرعه با ۳ تکرار و نمونه‌گیری از خاک و آب آبیاری این مزارع در شروع و پایان فصل رشد با ۳ تکرار انجام گردید. نتایج نشان داد در سال اول حدود ۷۵ درصد از سطح اراضی مورد بررسی و در سال دوم حدود ۷۹ درصد از سطح اراضی مورد بررسی دارای غلظت نیترات فراتر از حد بحرانی بود. غلظت ازت نیتراتی در آب بیشتر چاه‌های مورد بررسی (۶۲ درصد مزارع مورد بررسی) فراتر از حد مجاز ۱۰ میلی‌گرم بر لیتر بود که برای شرب انسان و دام و استفاده در آبیاری و همچنین به‌عنوان آب زیر زمینی دارای محدودیت بود. در سبزی‌های مورد بررسی سبزی برگ‌گی شوید با میانگین کل نیترات ۲۱۲۰/۹ و سبزی غده‌ای پیاز با میانگین نیترات ۲۳۷/۷ میلی‌گرم بر کیلوگرم بالاترین غلظت نیترات را دارا بودند. از بین سبزی‌های برگ‌گی اسفناج با میانگین نیترات ۲۰/۸ و از بین سبزی‌های غده‌ای خیار بوته‌ای با میانگین نیترات ۸۹ میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن تازه کمترین غلظت نیترات را به‌خود اختصاص دادند. در مجموع غلظت نیترات در سبزی‌های برگ‌گی ۴ الی ۶۲۹۷/۶ (میانگین ۱۱۵۵/۹) میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن تازه و در سبزی‌های غده‌ای ۳/۱۷ الی ۸۷۲/۴ (میانگین ۱۵۰/۵) میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن تازه بود که نشانگر بالاتر بودن غلظت نیترات در سبزی‌های برگ‌گی نسبت به سبزی‌های غده‌ای است. مقایسه غلظت نیترات نمونه‌های گیاهی با حدود معمول نشان داد که کلیه سبزی‌های برگ‌گی (باستثنای اسفناج) و کلیه سبزی‌های غده‌ای (باستثنای خیار بوته‌ای) دارای غلظت فراتر از حد معمول نیترات در گیاه بودند. همچنین غلظت نیترات اندازه‌گیری شده در سبزی‌ها در دو زمان صبح و بعد از ظهر اختلاف قابل توجهی را نشان داد. در مجموع نتایج تحقیق بیانگر آلودگی خاک، آب و گیاه به نیترات در اثر استفاده بیش از اندازه و نامناسب کودهای ازته در اراضی سبزیکاری مورد بررسی بود.

کلید واژه‌ها : نیترات، حد مجاز، حد بحرانی، آلودگی.

مقدمه

بیشترین مقدار ازت نیتراتی در غده سیب زمینی را در تیمار بالاترین سطح کود ازته به دست آورده‌اند. با افزایش غلظت ازت در محیط ریشه، مقدار ازت کل در بافت‌های گیاهی افزایش یافته و سطوح ازت نیتراتی معمولاً در ارتباط با غلظت ازت در گیاه قرار می‌گیرد (ملکوتی، ۱۳۷۵). همچنین در منابع گزارش شده است که مصرف بیش از ۵۶ کیلوگرم ازت در هکتار موجب افزایش مقدار نیترات در چغندر می‌شود، در مورد گندمیان تجمع نیترات بندرت با مقداری کمتر از ۴۰۰ کیلوگرم ازت یا کود اوره در هکتار رخ می‌دهد و در کشت گندم، جو دوسر و جو اگر ۹۰ کیلوگرم یا کمتر ازت در هکتار مصرف شود به ندرت غلظت نیترات در آنها از حد سمی (بیشتر از ۰/۲ درصد) تجاوز می‌کند (ملکوتی، ۱۳۷۵).

طی بررسی آب ۸۲۰۰ حلقه چاه در مناطق با کشت و کار متراکم میزان نیترات آب فراتر از حد ۱۰ میلی‌گرم در لیتر اندازه‌گیری گردید (Tung, 1986). نوع کود مصرفی در میزان نیترات شسته شده به آب زیر زمینی نقش دارد. بررسی‌ها نشان داده است آبشویی نیترات توسط کودهای شیمیایی به مراتب بیش از کود حیوانی و کود کمپوست بوده است. آمار شستشوی حاصل از کود حیوانی در یک تحقیق ۲ درصد و برای کود شیمیایی ۲۵ درصد بوده است (Busscher, 1996). در یک تحقیق بررسی حرکت نیترات حاصل از استفاده از کودهای شیمیایی نشان داد غلظت نیترات آب زیرزمینی در یک ماه بعد از استفاده از کود ازت دار افزایش یافت که حاصل مکانیسم شستشو و حمل نیترات آزاد شده از کود شیمیایی به آب‌های زیر زمینی عنوان گردید (Bhatt, 1997). همچنین نتایج بررسی تغییرات فصلی و فاصله‌ای نیترات در کشت محصولات مختلف نشان داد که ۹۷ کیلوگرم در هکتار نیترات در طول فصول بهار و تابستان و ۱۹۹ کیلوگرم در هکتار نیترات در طول فصول

پائیز و زمستان آبشویی و وارد آب‌های زیر زمینی گردید (Bruckler et al., 1997). تحقیقی دیگر نشان داد ۹ درصد از چاه‌های نمونه‌برداری شده در میشیگان دارای آلودگی به نیترات بودند (Clift et al., 2001).

در یک تحقیق در حومه تهران غلظت ازت نیتراتی خاک‌ها حتی در عمق ۲/۵ متری بیش از ۴۰ میلی‌گرم در کیلوگرم اندازه‌گیری شد (ملکوتی، ۱۳۷۸). در تحقیقات انجام شده بر چاه‌های آب در شهر یزد (رحمانی، ۱۳۸۱)، چاه‌های آب واقع شده در اراضی کشاورزی اطراف ذوب آهن و چاه‌های آب واقع در اراضی کشاورزی اطراف مجتمع فولاد مبارکه (رحمانی، ۱۳۸۲) مشخص گردید که غلظت ازت نیتراتی از حد مجاز جهت آب آشامیدنی و آب آبیاری بالاتر است. تجمع نیترات در گیاهان یک پدیده طبیعی بوده و هنگامی رخ می‌دهد که تجمع نیترات در گیاه بیشتر از کاهش آن در اثر جذب و تحلیل باشد. مقدار تجمع نیترات به وسیله توان تواریخی گیاه تنظیم شده و به وسیله عوامل محیطی، مدیریت، کوددهی و عملیات زراعی تغییر می‌کند. تجمع نیترات برای کارشناسان تغذیه انسان و حیوان موضوع بسیار جالبی است. تبدیل نیترات به نیتريت و نیتريت به نیتروز آمین، در جهاز هاضمه، منجر به سمیت مخصوصاً در نوزادان و همچنین حیوانات نشخوار کننده می‌شود. مشخص‌ترین علائم سمیت حاد نیترات بیماری متهموگلوبینمیاست که در آن هموگلوبین به متهموگلوبین تبدیل می‌شود. همچنین در اثر تداوم مصرف سبزیها و یا آب آشامیدنی محتوی نیترات زیاد، در داخل سیستم گوارشی نیتروز آمین تولید شده که یک ماده سمی و خطرناک و احتمالاً سرطان‌زاست (ملکوتی، ۱۳۷۵).

مصرف نامناسب، نامتعادل و بیش از حد نیاز گیاه از کودهای نیتروژنه در کشور سبب افزایش غلظت نیترات در خاک، آب و گیاه گردیده است. از طرف دیگر سمیت حاصله از ورود نیترات به زنجیره غذایی مشکلات

حاد ایجاد می کند. با توجه به ضرورت بررسی در این زمینه، تحقیق حاضر جهت بررسی وضعیت غلظت نیترات در خاک، آب و گیاه اراضی سبزیکاری منطقه برآن اصفهان به اجرا در آمد. در اراضی سبزیکاری به دلیل دخالت ازت در افزایش رشد رویشی، مصرف کودهای نیتروژنه بسیار بالاست.

مواد و روش ها

جهت بررسی وضعیت نیترات در خاک، آب و گیاه این تحقیق طی ۲ سال در اراضی کشاورزی منطقه برآن اصفهان به اجرا در آمد. گیاهان مورد بررسی شامل سبزی های برگي نعناع، شوید، شنبلیله، تره، اسفناج، گشنیز، جعفری، برگ چغندر و سبزی های غده ای پیاز، گوجه فرنگی، سیب زمینی، بادمجان، خیار بوته ای و طالبی بودند. برای هر گیاه ۳ مزرعه (هر مزرعه به وسعت ۰/۵ هکتار) که دارای شرایط یکسان مدیریتی بود انتخاب گردید. مزارع مورد بررسی در سال اول ۱۶ مزرعه و در سال دوم به علت تغییر کشت در برخی مزارع انتخابی چند مزرعه از سال اول حذف و مزارع دیگر جایگزین گردید. در هر مزرعه نمونه گیری از گیاه با ۳ تکرار از اندام مصرفی گیاه در دو زمان صبح و بعد از ظهر و در ماه های اردیبهشت و خرداد، نمونه گیری از خاک از عمق ۰ تا ۳۰ سانتی متر و در سه تکرار و دو نوبت در سال و نمونه گیری از آب آبیاری (چاه های آب) در چند نوبت در طول فصل رشد انجام شد. نمونه های گیاه و آب بعد از برداشت داخل یخدان های قابل حمل قرار گرفته و بلافاصله به آزمایشگاه منتقل شدند. با اندازه گیری نیترات در نمونه های خاک، آب و گیاه داده ها به صورت سالانه به روش آزمون T با یکدیگر و با مقادیر مجاز مقایسه و تجزیه و تحلیل گردیدند.

نتایج و بحث

الف) سال اول تحقیق

جدول ۱ دامنه غلظت نیترات سبزی های مورد مطالعه را در مقایسه با حدود مجاز نشان می دهد. با توجه به حد

مجاز نیترات مقادیر نیترات اندازه گیری شده در برگ چغندر کمتر از حد مجاز و در گوجه فرنگی در برخی نمونه ها فراتر از حد مجاز بود. مقایسه حدود مجاز نیترات با مقادیر اندازه گیری شده نیترات در سبزی ها نشان داد تنها غلظت نیترات در سبزی های شوید، نعناع و شنبلیله در برخی از نمونه ها فراتر از حد مجاز ذکر شده بود و سایر سبزی ها دارای غلظت نیترات کمتر از حد مجاز بودند. بدین ترتیب طبق نظر لورنز غلظت نیترات در سبزی گوجه فرنگی و طبق نظر محسنوف غلظت نیترات در سبزی های برگي شوید، نعناع و شنبلیله فراتر از حد مجاز بود و سایر سبزی ها به ویژه سبزی های غده ای دارای غلظت فراتر از حد مجاز نبودند.

کلیه داده های به دست آمده بر حسب ازت نیتراتی در سبزی های برگي و غده ای با حد مجاز ۶۷ میلی گرم بر کیلوگرم وزن تازه (I.S.O, شماره ۳۰۹۱) توسط آزمون T مقایسه گردید. نتایج نشان داد میانگین غلظت ازت نیتراتی در کلیه محصولات در مقایسه با حد مجاز دارای اختلاف معنی دار (در سطح یک درصد به استثنای برگ چغندر که دارای اختلاف معنی دار در سطح ۵ درصد بوده است) بوده اند. داده ها نشان دادند کلیه سبزی های برگي دارای غلظت فراتر از حد مجاز بوده و کلیه سبزی های غده ای (به استثنای پیاز که دارای میانگین غلظت ازت نیتراتی اندکی فراتر از حد مجاز می باشد) دارای میانگین غلظت ازت نیتراتی کمتر از حد مجاز بودند. از طرفی در بسیاری از نمونه های غده پیاز غلظت ازت نیتراتی از حد مجاز بالاتر بود. بدین ترتیب در مقایسه با حد مجاز نیترات در کلیه سبزی های برگي و سبزی غده ای پیاز دارای غلظت ازت نیتراتی بیشتر از حد مجاز بود. مقایسه غلظت نیترات در سبزی های مورد بررسی با غلظت معمول ذکر شده در جدول ۱ نشان داد که کلیه سبزی های برگي دارای غلظت نیترات فراتر از حد معمول بودند. در بین سبزی های غده ای پیاز (کلیه

جدول ۱- مقایسه غلظت نیترات اندازه‌گیری شده در سبزیها در مقایسه با حد مجاز نیترات

غلظت نیترات (mg/kg وزن تازه)				نوع گیاه
حد مجاز نیترات	غلظت معمول (حد مجاز نیترات)	حد مجاز نیترات	دامنه مقادیر اندازه‌گیری شده	
۳۰۰۰	۵۰۰	-	۶۲۹۷/۹ - ۹۸۹/۸	شوید
۳۰۰۰	۵۰۰	-	۳۳۸۶/۱ - ۸۷۲/۴	نعناع
۳۰۰۰	۵۰۰	-	۳۴۰۰/۳ - ۸۲۱/۹	شنبلیله
۳۰۰۰	۵۰۰	۱۵۰-۵۶۹۰	۲۲۱۰/۳ - ۱۵۵۵/۳	برگ چغندر
۳۰۰۰	۵۰۰	-	۲۷۵۹/۰ - ۱۰۶۸/۶	گشنیز
۳۰۰۰	۵۰۰	-	۲۵۶۱/۵ - ۹۱۴/۹	جعفری
۳۰۰۰	۵۰۰	-	۲۱۸۱/۵ - ۶۹۴/۰	تره
۳۰۰	۲۰۰	۱۰۰-۲۰۰	۲۹۶/۷ - ۱۷/۷	گوجه‌فرنگی
۱۰۰۰	۲۰۰	-	۸۷۲/۴ - ۲۳۹/۱	پیاز
۲۵۰	۲۰۰	-	۲۰۴/۶ - ۱۰۵/۴	سیب‌زمینی

به ذکر است میزان مصرف کود اوره در اراضی مورد بررسی بین ۳۰۰۰ تا ۶۰۰۰ کیلو گرم در هکتار در سال است. مقایسه میانگین غلظت نیترات نمونه‌ها با حد بحرانی توسط آزمون T نیز بیانگر وجود اختلاف معنی‌دار در سطح ۵ درصد و یک درصد بود. جدول ۳ میانگین و دامنه غلظت ازت نیتراتی را در نمونه‌های آب چاه‌های آب مزارع مورد مطالعه نشان می‌دهد. میانگین ازت نیتراتی نمونه‌های آب در مزارع (به استثنای مزارع ۱۶، ۱۵، ۷، ۵، ۳، ۲) از حد مجاز ۱۰ mg/lit فراتر است و دارای اختلاف معنی‌داری نسبت به حد مجاز است. بنابراین طبق حد مجاز ۱۰ تا ۴۰ میلی گرم در لیتر (ملکوتی، ۱۳۷۸) کلیه نمونه‌های آب در محدوده حد مجاز قرار دارند. طبق حد مجاز ازت نیتراتی برای آب آشامیدنی توسط سازمان حفاظت محیط زیست آمریکا (۱۰ میلی گرم در لیتر) آب چاه‌های مورد بررسی در مزارع ۱۶، ۱۴، ۱۳، ۱۲، ۱۱، ۱۰، ۹، ۸، ۶، ۴، ۱ برای آشامیدن مناسب نیست و محدودیت دارند. در مجموع دامنه

نمونه‌ها، گوجه‌فرنگی (بسیاری از نمونه‌ها) و سیب‌زمینی (برخی از نمونه‌ها) دارای غلظت نیترات فراتر از حد معمول ذکر شده بودند. دامنه غلظت و میانگین نیترات اندازه‌گیری شده در نمونه‌های خاک مزارع مختلف در جدول ۲ ارائه شده است. دامنه غلظت کلی برای نمونه‌های خاک ۸۰۶-۶/۲ میلی گرم بر کیلوگرم و میانگین کس ۵۳/۰ میلی گرم بر کیلوگرم خاک است. حداکثر غلظت نیترات خاک در مزارع ۲ و ۱۰ اندازه‌گیری شد. در کلیه مزارع مورد بررسی (به استثنای مزارع ۱۲، ۱۳، ۸، ۱۶ و ۶) میانگین غلظت نیترات از حد بحرانی نیترات در خاک بالاتر بود. حد بحرانی نیترات در خاک در منابع مختلف بین ۲۰ تا ۲۲ میلی گرم در کیلوگرم ذکر شده است. با توجه به این حد بحرانی بسیاری از نمونه‌های خاک در تحقیق حاضر دارای غلظت نیترات فراتر از حد بحرانی می‌باشد. بنابراین نتایج بیانگر غلظت بالای نیترات خاک‌ها و عدم نیاز به افزایش بیش از اندازه کود ازته در بسیاری از مزارع است. لازم

جدول ۲- دامنه غلظت و میانگین نترات اندازه گیری شده در نمونه های خاک

غلظت نترات (mg/kg خاک خشک)		تعداد تکرار	شماره مزرعه
میانگین	دامنه مقادیر اندازه گیری شده		
مقایسه میانگین با حد مجاز			
**	۸۹/۹	۲۴/۸ - ۲۰۴/۶	۶
*	۱۲۷/۵	۱۸/۶ - ۵۴۹/۱	۶
**	۲۸/۹	۱۸/۶ - ۳۷/۲	۳
*	۲۲/۵۸	۶/۲ - ۴۳/۴	۶
**	۲۷/۳	۱۸/۶ - ۱۵۵/۰	۳
*	۱۳/۴	۱۲/۴ - ۱۵/۵	۳
**	۴۹/۶	۷/۱ - ۲۲۹/۴	۱۸
*	۱۶/۵	۱۲/۴ - ۱۸/۶	۳
*	۲۲/۱	۶/۲ - ۴۹/۶	۹
*	۱۸۸/۱	۲۴/۸ - ۸۰۶/۰	۶
*	۷۸/۵	۱۸/۶ - ۱۸۶/۰	۳
*	۱۹/۶	۱۵/۵ - ۲۴/۸	۳
*	۲۰/۷	۱۲/۴ - ۴۹/۶	۶
*	۲۴/۸	۱۲/۴ - ۳۱/۰	۳
*	۱۹/۶	۱۲/۴ - ۳۱/۰	۶

جدول ۳- میانگین ازت نیتراتی در نمونه های آب چاه های مورد بررسی در مزارع مختلف

غلظت ازت نیتراتی (mg/lit)		تعداد تکرار	شماره مزرعه
میانگین	دامنه مقادیر اندازه گیری شده		
مقایسه میانگین با حد مجاز			
۱۰ mg/lit			
*	۱۴/۹۰	۸/۸ - ۲۱/۰	۲
*	۰۴/۶۰	۴/۶ - ۰۴/۶	۲
**	۰۹/۱۵	۸/۵ - ۰۹/۵	۲
*	۲۲/۱۰	۲۱/۳ - ۲۲/۸	۲
ns	۰/۳۵	۰/۳۵	۲
**	۱۶/۸۰	۱۶/۱ - ۱۷/۵	۲
*	۱/۲۸	۰/۷ - ۰۱/۸	۳
**	۱۰/۸۰	۷/۴ - ۱۶/۸	۳
ns	۱۱/۹۰	۱۱/۹	۱
ns	۱۱/۲۰	۱۱/۲	۲
ns	۱۵/۴۰	۱۵/۴	۱
ns	۱۷/۱۰	۱۷/۱	۱
**	۱۲/۵۳	۱۱/۶ - ۱۳/۰	۳
ns	۱۸/۹۰	۱۷/۹ - ۱۹/۹	۲
**	۷/۱	۶/۷ - ۰۷/۴	۲
*	۶/۵۳	۱/۸ - ۱۹/۲	۳

** معنی دار در سطح ۱٪

* معنی دار در سطح ۵٪

n.s فاقد اختلاف معنی دار

غلظت و میانگین ازت نیتراتی در نمونه‌های آب ۲۲/۸- ۰/۳۵ و ۱۱/۳ میلی‌گرم در لیتر بود.

ب) سال دوم تحقیق

کلیه داده‌های به‌دست آمده برحسب ازت نیتراتی در سبزی‌های برگ‌ی و غده‌ای با حد مجاز ۶۷ میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن تازه (شماره ۳۰۹۱، I.S.O) توسط آزمون T مقایسه گردید. نتایج نشان داد میانگین غلظت ازت نیتراتی در کلیه محصولات در مقایسه با حد مجاز دارای اختلاف معنی‌دار (در سطح یک درصد) است. همچنین میانگین غلظت ازت نیتراتی در کلیه سبزی‌های برگ‌ی (به‌استثنای اسفناج) فراتر از حد مجاز ذکر شده و در سبزی‌های غده‌ای مورد بررسی کمتر از حد مجاز بود. در مقایسه داده‌های جدول ۴ با چند حدود مجاز مشاهده شد کلیه سبزی‌های برگ‌ی (باستثنای اسفناج) و سبزی‌های

غده‌ای بادمجان، طالبی و پیاز دارای غلظت نیترات فراتر از حدود مجاز ذکر شده بودند و سبزی‌های خیار بوته‌ای و گوجه فرنگی دارای غلظت کمتر از حدود مجاز بودند. بدین ترتیب در مجموع مقایسه داده‌ها با حدود مجاز نشان داد که سبزی‌های برگ‌ی شوید، نعناع، شنبلیله، برگ چغندر، گشنیز، جعفری و تره و سبزی‌های غده‌ای طالبی، بادمجان و پیاز دارای غلظت نیترات فراتر از حد مجاز بودند. نتایج حاصل از اندازه‌گیری غلظت نیترات در نمونه‌های خاک برداشت شده از مزارع مختلف (جدول ۵) برابر ۲۸۵/۳-۱۰/۲ میلی‌گرم در کیلوگرم خاک بود. با توجه به حد بحرانی نیترات در خاک (۲۰ تا ۲۲ میلی‌گرم در کیلوگرم خاک) می‌توان گفت میانگین غلظت نیترات خاک در کلیه مزارع فراتر از حد بحرانی است و خاک‌ها دارای غلظت نیترات بالا می‌باشند.

جدول ۴- مقایسه غلظت نیترات اندازه‌گیری شده سبزیها با چندین حدود مجاز (ملکوتی، ۱۳۷۸)

غلظت نیترات (mg/kg وزن تازه)				گیاه
حد مجاز نیترات	حد مجاز نیترات	حد مجاز نیترات	دامنه مقادیر اندازه‌گیری شده	
۵۰۰	۳۰۰۰	-	۲۴۴/۹ - ۳۶۴۹/۶	شوید
۵۰۰	۳۰۰۰	-	۸۲/۴ - ۶۰۸/۵	نعناع
۵۰۰	۳۰۰۰	-	۱۴/۶ - ۹۷۶/۵	شنبلیله
۵۰۰	۳۰۰۰	۱۵۰-۵۶۹۰	۴۳۵/۳ - ۲۵۳۲/۷	برگ چغندر
۵۰۰	۳۰۰۰	-	۲۹۴/۹ - ۱۲۱۵/۶	گشنیز
۵۰۰	۳۰۰۰	-	۶۹/۹ - ۵۳۳/۲	جعفری
۵۰۰	۳۰۰۰	-	۱۲۶/۷ - ۱۰۷۵/۷	تره
۵۰۰	۳۰۰۰	۳۴۵-۳۸۹۰	۴/۰ - ۴۶/۹	اسفناج
۲۰۰	۴۰۰	-	۱۲۴ - ۲۰۱/۵	بادمجان
۲۰۰	۶۰	-	۹۳ - ۲۱۷	طالبی
۲۰۰	۱۰۰۰	-	۱۷/۳ - ۳۴۵/۰	پیاز
۲۰۰	۱۵۰	۲۰-۳۰۰	۷۰/۹ - ۱۰۲/۳	خیار بوته‌ای
۲۰۰	۳۰۰	۱۰-۲۰۰	۴۴/۳ - ۹۳/۰	گوجه‌فرنگی

جدول ۵- دامنه غلظت و میانگین نیترات اندازه‌گیری شده در نمونه‌های خاک

شماره مزرعه مورد بررسی	غلظت نیترات (mg/kg)			تعداد تکرار نمونه	
	میانگین	دامنه مقادیر			
۱	۶۱/۸	۵۵/۴ -	۶۷/۲	۳	
۳	۵۰/۵	۱۵/۱ -	۷۴/۴	۶	
۴	۱۶۹/۳	۵۳/۲ -	۲۸۵/۳	۳	
۸	۸۹/۱	۳۱/۰ -	۱۴۷/۱	۳	
۱۱	۷۳/۸	۶۲/۰ -	۸۵/۵	۳	
۱۳	۲۹/۹	۱۲/۴ -	۴۲/۵	۶	
۱۶	۱۰۴/۸	۳۱/۰ -	۱۷۸/۵	۳	
۱۷	۵۰/۷	۳۹/۴ -	۶۲/۰	۳	
۱۸	۳۶/۳	۱۰/۲ -	۶۶/۴	۳	
۱۹	۳۳/۷	۳۲/۵ -	۳۳/۷	۳	
۲۰	۴۹/۶	۱۵/۵ -	۹۶/۱	۳	

۲۲۰-۲ و میانگین ۲۴/۵ میلی‌گرم در لیتر است.

جمع‌بندی خاک

در سال اول تحقیق میانگین غلظت نیترات نمونه‌های خاک در بیشتر مزارع مورد بررسی (۷۵ درصد مزارع) و در سال دوم تحقیق در کلیه مزارع مورد مطالعه از حد مجاز نیترات در خاک فراتر بود. چنانکه قبلاً نیز ذکر شد مقایسه میانگین نیترات نمونه‌ها با حد مجاز نیز با استفاده از آزمون T اختلاف معنی‌داری را نشان داد. با توجه به حد بحرانی نیترات در خاک و وضعیت نیترات در نمونه‌های خاک مورد بررسی مشاهده شد که غلظت نیترات در بیشتر نمونه‌های خاک فراتر از حد بحرانی بوده به‌طوری‌که در سال دوم ۸۵/۲ درصد از نمونه‌ها دارای

مقایسه داده‌های غلظت ازت نیتراتی (جدول ۶) با حد مجاز ازت نیتراتی در آب آبیاری (چاه‌های آب) (۱۰ میلی‌گرم در لیتر) نشان می‌دهد که به جز آب چاه مزرعه ۱۸، آب چاه‌های سایر مزارع دارای غلظت ازت نیتراتی فراتر از حد مجاز فوق می‌باشد. حال اگر حد مجاز ازت نیتراتی در آب آبیاری را ۱۰ تا ۴۰ میلی‌گرم در لیتر در نظر بگیریم آب چاه‌های کلیه مزارع (به‌استثنای مزرعه ۸) در محدوده مجاز قرار گرفته و محدودیتی ندارند. همچنین جهت استفاده از آب چاه‌ها به عنوان آب آشامیدنی در مقایسه با حد مجاز (۱۰ میلی‌گرم در لیتر) کلیه چاه‌های آب مورد بررسی (به‌استثنای چاه آب مزرعه ۱۸) برای آشامیدن دارای غلظت ازت نیتراتی فراتر از حد مجاز بوده و محدودیت جدی دارند. در مجموع دامنه غلظت ازت نیتراتی در نمونه‌های آب

جدول ۶- دامنه غلظت و میانگین ازت نیتراتی در نمونه‌های آب چاه‌های مزارع مورد مطالعه

شماره مزرعه مورد بررسی	تعداد تکرار نمونه	غلظت ازت نیتراتی (میلی گرم در لیتر)	
		دامنه مقادیر	میانگین
۱	۴	۱۸/۵ - ۳۰/۵	۲۴/۵
۳	۲	۱۲/۹ - ۲۶/۰	۱۹/۵
۴	۴	۸/۰ - ۱۲/۰	۹/۵
۸	۲	۲۴/۵ - ۲۲۰/۰	۱۲۲/۳
۱۱	۴	۸/۸ - ۳۷/۹	۱۶/۳
۱۳	۴	۳/۰ - ۱۸/۶	۱۰/۷
۱۶	۴	۵/۲ - ۱۲/۶	۱۰/۶
۱۷	۲	۱۳/۳ - ۲۲/۰	۱۷/۷
۱۸	۲	۲/۰ - ۷/۸	۴/۹
۱۹	۲	۱۴/۰ - ۱۵/۸	۱۴/۹
۲۰	۱	۱۸/۵	۱۸/۵

که کود شیمیایی نیتروژنه اضافه شده بخشی از آن جذب گیاه شده و بخش اعظم آن از دسترس گیاه خارج و به لایه‌های زیرین خاک آبشویی شده است لذا مقدار کم یا به عبارتی مقدار نیترات کمتر از حد بحرانی در خاک مزارع در پایان فصل رشد بیانگر توصیه جهت افزایش بیش از اندازه کود ازته در شروع فصل بعدی رشد نیست و اضافه سازی کود باید با احتیاط و با توجه به میزان نیاز گیاه و به صورت سرک صورت پذیرد. در این مورد بررسی بیشتر ضرورت دارد.

آب

نتایج حاصل از اندازه‌گیری ازت نیتراتی در آب آبیاری نشان داد دامنه غلظت ازت نیتراتی در سال اول برابر ۲۲/۸ - ۰/۳۵ (میانگین کل ۱۱/۳) میلی گرم در لیتر و در سال دوم تحقیق ۲۲۰-۲ (میانگین کل ۲۴/۵) میلی گرم در

نیترات فراتر از حد مجاز بود. بنابراین ضرورت دارد مصرف کود نیتراته با توجه به مقدار نیترات خاک و نیاز گیاه انجام شود. مقایسه غلظت نیترات در نمونه‌های خاک مزارع در اول و آخر فصل رشد (جدول ۷) ارتباط مشخصی نشان نداد. در نمونه‌های خاک مزارع ۳، ۴ و ۱۱ غلظت نیترات خاک در نمونه‌های آخر فصل افزایش نشان داد اما در سایر مزارع غلظت نیترات خاک در آخر فصل کاهش چشمگیری را نشان داد. بنابراین می‌توان این کاهش را به برداشت یا جذب نیترات توسط محصولات یا شستشوی آن به عمق پائین تر خاک نسبت داد. غلظت نیترات در خاک بسیار متغیر است و بستگی به زمان کوددهی، نوع کود، مقدار کود، زمان آبیاری و میزان جذب نیترات توسط گیاه دارد. به نظر می‌رسد با توجه به برداشت نیترات توسط گیاه و آبشویی آسان آن نتوان نتیجه‌گیری مشخص نمود اما آنچه مسلم است این است

جدول ۷- مقایسه غلظت نیترات خاک (عمق ۰ تا ۳۰ سانتی متر) در سال دوم تحقیق

غلظت نیترات (mg/kg)		شماره مزرعه
آخر فصل رشد	اول فصل رشد	
۱۵/۴	۱۲/۵	۱
۳/۴-۱۶/۸	۱۲/۳-۱۳/۰	۳
۶۴/۴	۱۲/۰	۴
۷/۰	۳۳/۲	۸
۱۴/۰	۱۹/۳	۱۱
۲/۸-۵/۶	۹/۰-۹/۶	۱۳
۷/۰	۴۰/۳	۱۶
۸/۹	۱۴/۰	۱۷
۲/۳	۱۵/۰	۱۸
۴/۲	۲۱/۷	۲۰

بررسی دارای محدودیت می‌باشند. نتایج نشان داد که در بسیاری از چاه‌های آب غلظت ازت نیتراتی در پایان فصل افزایش یافته و در برخی چاه‌ها تغییر چندانی دیده نشد یا کمی کاهش یافت (جدول ۸). افزایش غلظت ازت نیتراتی در اکثر چاه‌های آب در پایان فصل رشد نشانگر آبخوئی نیترات از خاک و ورود آن به آب زیر زمینی است. چنانکه قبلاً ذکر شد غلظت ازت نیتراتی در بیشتر چاه‌های آب مورد مطالعه بیش از حد مجاز بوده که خود بیانگر آلودگی آب زیر زمینی به نیترات حاصل از افزایش کودهای ازته و آبخوئی آنها به طبقات پائین خاک و نهایتاً آب زیر زمینی است. در مجموع نتایج به صورت کلی بیانگر آلودگی آب‌های زیر زمینی به ازت نیتراتی و روند رو به افزایش آن حتی در یک فصل زراعی است که نشانگر آن است که مدیریت استفاده از کودهای ازته در اراضی سبزیکاری بر آن شمالی نامناسب بوده و آب‌های زیر زمینی تحت آلودگی مداوم نیترات

لیتر بود. جهت استفاده از آب چاه‌ها برای آشامیدن انسان و دام و برای آبیاری (در صورتی که حد مجاز ۱۰ میلی گرم در لیتر در نظر گرفته شود) کلیه نمونه‌های آب مزارع در سال اول به استثنای مزارع ۲، ۳، ۵، ۷ و ۱۵ و کلیه مزارع در سال دوم به استثنای مزرعه ۱۹ از نظر غلظت ازت نیتراتی دارای محدودیت بودند. میانگین غلظت نیتراتی نمونه‌ها نیز بیانگر محدودیت آب چاه‌ها از نظر غلظت ازت نیتراتی است. اما اگر حد مجاز غلظت ازت نیتراتی در آب آبیاری ۱۰ تا ۴۰ میلی گرم در لیتر در نظر گرفته شود آب چاه‌های کلیه مزارع مورد بررسی در ۲ سال تحقیق به استثنای مزرعه ۸ (سال دوم) دارای غلظت ازت نیتراتی در محدوده ذکر شده بوده و برای استفاده جهت آبیاری محدودیتی ندارند. حد مجاز ازت نیتراتی برای آب آبیاری در بسیاری از منابع همان ۱۰ میلی گرم در لیتر ذکر شده است و با توجه به این حد مجاز چنانکه ذکر شد بیشتر چاه‌های آب مزارع مورد

جدول ۸ - مقایسه غلظت ازت نیتراتی نمونه‌های آب چاههای مزارع مورد مطالعه در شروع و پایان فصل رشد

شماره مزرعه	عمق چاه	غلظت ازت نیتراتی (mg/l)	
		اول فصل رشد	آخر فصل رشد
۱	۱۰۰	۲۴/۵	۳۰/۵
۳	۵۰	۲۶/۰	۱۲/۹
۴	۲۵	۱۰/۰	۸/۰
۸	۱۷	۲۴/۵	۲۲۰/۰*
۱۱	۵۰	۹/۶	۸/۸
۱۳	۲۲	۳/۰	۱۸/۴
۱۶	۱۶	۱۲/۰	۱۲/۶
۱۷	۱۵	۱۱/۰	۱۳/۳
۱۹	۱۸	۱۴/۰	۱۵/۸

* این اندازه گیری میتواند خطای ناشی از اندازه گیری باشد.

قرار دارند.

گیاه

باتوجه به متوسط غلظت نیترات اندازه گیری شده در سبزی‌های غده‌ای و برگی می‌توان ترتیب آنها را از نظر مقدار نیترات در دو سال تحقیق به صورت زیر نوشت:

الف) سبزیهای برگی

اسفناج > تره > جعفری > کشنیز > شنبلیله > نعناع > برگ چغندر > شوید

ب) سبزیهای غده‌ای

خیار بوته‌ای > گوجه فرنگی > طالبی > سیب زمینی > بادمجان > پیاز
در مجموع سبزی‌های برگی دارای دامنه غلظت نیترات ۴ الی ۶۲۹۷/۶ و میانگین ۱۱۵۵/۹ و سبزی‌های غده‌ای دارای دامنه غلظت ۱۷/۳ الی ۸۷۲/۴ و میانگین ۱۵۰/۵ میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن تر بودند. مقایسه میانگین غلظت نیترات در سبزی‌ها نشان داد که غلظت نیترات در سبزی‌های برگی بسیار بالاتر از سبزی‌های غده‌ای است و میانگین نیترات در سبزی‌های برگی نسبت به سبزی‌های غده‌ای از نظر آماری در سطح یک درصد معنی‌دار بود. مقایسه داده‌های ازت نیتراتی با حد مجاز ۶۷ میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن تازه (I.S.O, No.3091) در دو

سال تحقیق نشان داد که کلیه سبزی‌های برگی در دو سال و کلیه سبزی‌های غده‌ای (سال دوم) دارای غلظت ازت نیتراتی فراتر از حد مجاز ذکر شده بودند که از نظر آماری نیز میانگین غلظت ازت نیتراتی نمونه‌ها با حد مجاز فوق اختلاف معنی‌داری را در سطح یک درصد نشان داد. مقایسه نتایج با حد مجاز نشان داد که کلیه سبزی‌های برگی دارای غلظت نیترات فراتر از حد مجاز (۵۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن تازه) (به‌استثنای اسفناج) بوده و سبزی‌های غده‌ای (برخی نمونه‌ها) گوجه فرنگی، پیاز، طالبی، سیب زمینی و بادمجان نیز دارای غلظت نیترات فراتر از حد مجاز (۲۰۰ میلی‌گرم بر کیلوگرم وزن تازه) بودند. در جدول ۹ متوسط غلظت نیترات در سبزی‌ها در دو زمان صبح و بعد از ظهر نشان داده شده است. غلظت نیترات سبزی‌ها در بعد از ظهر کاهش قابل ملاحظه‌ای را نشان داد. درصد کاهش نیترات از ۹/۱ درصد (تره) تا ۳۹/۶ درصد (شوید) متفاوت بود. مقایسه میانگین نیترات سبزی‌ها در صبح و بعد از ظهر از نظر آماری نیز دارای اختلاف معنی‌دار (در سطح یک درصد) نبود. بنابراین

جدول ۹- مقایسه میانگین غلظت نیترات چند سبزی در دو زمان صبح و بعد از ظهر

نوع سبزی	متوسط غلظت نیترات (mg/kg وزن خشک)		درصد کاهش نیترات در بعد از ظهر	مقایسه میانگین از نظر آماری
	صبح	بعد از ظهر		
شوید	۵۸۸۰	۴۲۴۲	۳۹/۶	**
شنبلیله	۳۹۰۶	۲۶۴۶	۳۲/۲	**
گشنیز	۳۵۲۹	۲۷۹۷	۲۰/۷	**
جعفری	۲۱۰۰	۱۳۴۴	۳۶/۰	**
تره	۱۸۴۸	۱۶۸۰	۹/۱	**

** مقایسه میانگین ها در سطح یک درصد معنی دار است.

برداشت سبزی‌ها در بعد از ظهر می‌تواند در کاهش نیترات سبزی‌ها موثر باشد.

کم تا متوسط سطح آب زیر زمینی در منطقه آبخویی نیترات به آب زیر زمینی محتمل است.

۴- غلظت نیترات در سبزی‌های برگی فراتر از سبزی‌های غده‌ای و فراتر از حدود مجاز (به استثنای گیاه اسفناج) بود بنابراین استفاده از سبزی‌های برگی با غلظت بالای نیترات می‌تواند در ایجاد مشکلاتی در سیستم گوارشی و سلامتی انسان و دام مؤثر باشد.

۵- غلظت نیترات در کلیه سبزی‌های غده‌ای به استثنای خیار فراتر از غلظت معمول اندازه‌گیری گردید. نتایج نشان داد علاوه بر سبزی‌های برگی، سبزی‌های غده‌ای نیز دارای غلظت بالای نیترات هستند. این نتایج با برخی نتایج که حکایت از جذب کم نیترات توسط برخی سبزی‌های غده‌ای دارند متفاوت است.

۶- در بین سبزی‌های برگی شوید دارای بالاترین غلظت نیترات و اسفناج دارای کمترین غلظت نیترات و در بین سبزی‌های غده‌ای پیاز دارای بالاترین غلظت نیترات و خیار بوته‌ای دارای کمترین غلظت نیترات در این تحقیق بوده است.

۷- مقایسه نتایج حاصل از اندازه‌گیری نیترات سبزی‌ها در صبح و بعد از ظهر نشانگر کاهش قابل توجه غلظت نیترات سبزی‌های در بعد از ظهر است.

نتیجه‌گیری

۱- غلظت نیترات در بیشتر نمونه‌های خاک برداشت شده از مزارع سبزیکاری فراتر از حد بحرانی بود (در سال اول حدود ۷۵ درصد از سطح اراضی مورد بررسی و در سال دوم حدود ۷۹ درصد از سطح اراضی مورد بررسی دارای غلظت نیترات فراتر از حد بحرانی بوده‌اند) که نشانگر استفاده بیش از حد کود از ته در این اراضی است.

۲- غلظت ازت نیتراتی در آب بیشتر چاه‌های مورد بررسی فراتر از حد مجاز ۱۰ میلی‌گرم بر لیتر بود که برای شرب انسان و دام و استفاده در آبیاری و همچنین به عنوان آب زیر زمینی دارای محدودیت بود. براساس نتایج بیشتر چاه‌های مورد بررسی در ۷۰ درصد مزارع مورد بررسی دارای غلظت ازت نیتراتی فراتر از حد مجاز مذکور بود.

۳- در بسیاری از چاه‌های آب غلظت ازت نیتراتی در پایان فصل رشد فراتر از غلظت ازت نیتراتی در ابتدای فصل رشد بود. با توجه به مصرف بالای کود از ته در هر آبیاری، بالا بودن تعداد آبیاری و عمق

Clift, J., D. Dempsey, L. Pollack and S. Cibula (2001). Fertilizer and septic waste may be polluting one in ten Michigan rural household wells, the report is available on MEC'S website at <http://www.mecprotects.Org/Nitrates>. Pdf.

I.S.O.Dr.no 3091. Determination of Nitrate content (Referecne Method).

Tung, T. (1986). Nitrate pollution, Texas water Resources, Vol. 12, No.1.



۸- غلظت بالای نیترات در خاک، آب و گیاهان مورد

بررسی نشانگر مصرف بالای کود ازته و بیش از نیاز گیاه در اراضی سبزیکاری مورد بررسی است. بازدیدهای صحرائی نیز تأیید کننده این مطلب است. بنابراین چنین مدیریت زراعی در مصرف کود می تواند به آلودگی آب و خاک و گیاه و تهدید سلامتی انسان و جانداران منجر شود.

منابع

رحمانی، ح. (۱۳۸۱). بررسی و شناخت منابع آلوده کننده مهم خاک و آب و گیاه در استان یزد. گزارش نهایی طرح مصوب شورای پژوهشهای علمی کشور دانشگاه یزد.

رحمانی، ح. (۱۳۸۲). استفاده بهینه از پسابهای صنعتی در کشاورزی. گزارش نهائی طرح تحقیقاتی استانی ویژه توسعه کشور. سازمان مدیریت و برنامه ریزی استان اصفهان.

ملکوتی، م. ج. (۱۳۷۸). بررسی وضعیت تعادل عناصر غذایی در خاکهای ایران. مجله آب، خاک، ماشین، جلد ۱۰: صفحات ۱۲ تا ۱۷.

ملکوتی، م. ج. (۱۳۷۵). کشاورزی پایدار و افزایش عملکرد با بهینه سازی مصرف کود در ایران. تهران: انتشارات سازمان تحقیقات و آموزش کشاورزی.

Bhatt, K. (1997). Occurance and distribution of Nitrate and pesticides in Bowdle aquifer, South Dakotau(USA). *Environmental Monitoring and Assessment*, 47: 223-237.

Bruckler, L., A. D. Cockborne, P. Renault and B. Claudot (1997). Spacial and temporal variability of Nitrate in irrigated salad crops. *Irrigation Science*, 17: 53-61.

Busscher, W. J. (1996). *Soil, water and air quality research*. Florence: Coastal plain soil, water and plant research laboratory.